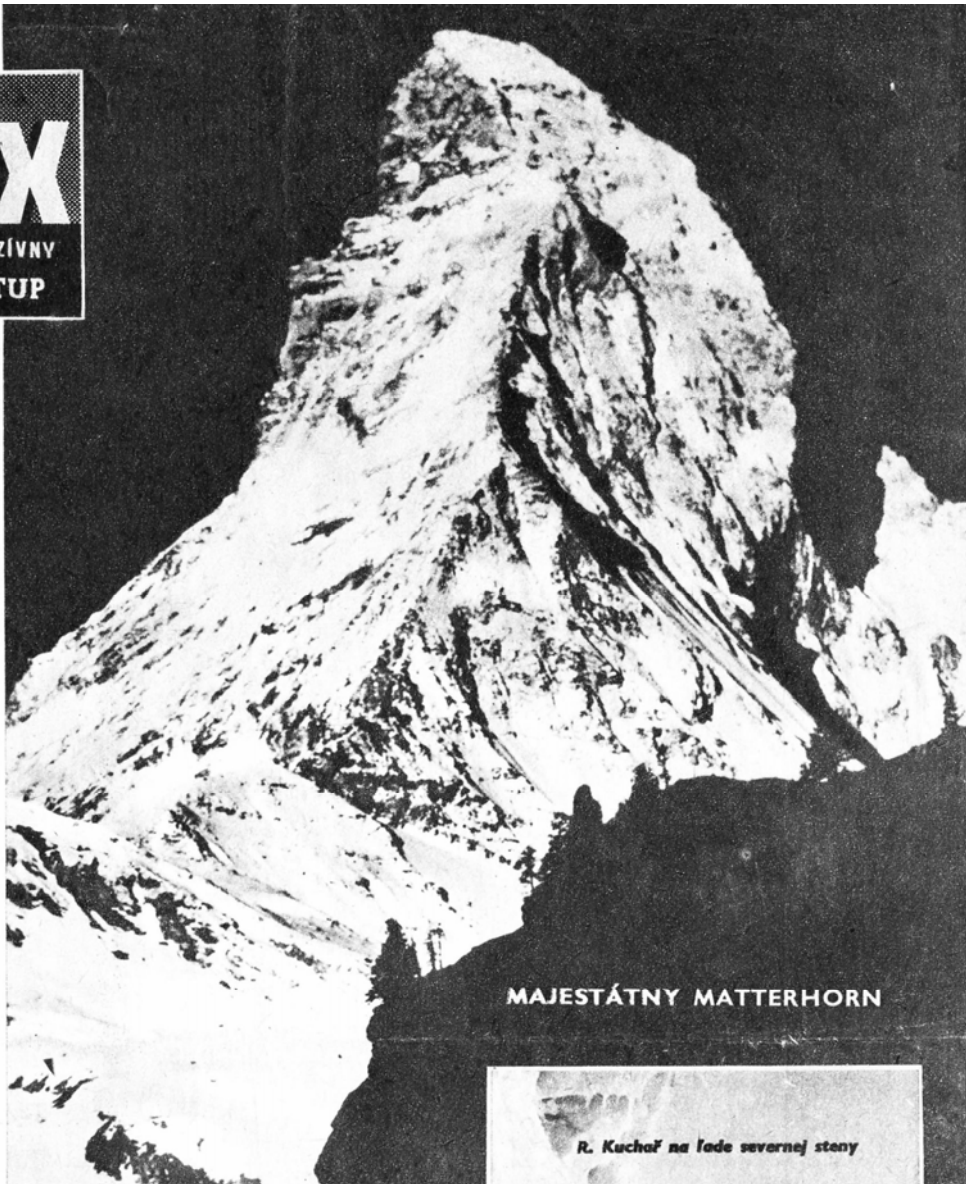

Celkový pohľad z východnej strany

EX
EKLUZÍVNY
VÝSTUP

MAJESTÁTNY MATTERHORN

Vstávame za hlbokého ticha. Horolezci takmer z celej Európy, ktorí sa tu náhodne zišli a chcú vystúpiť na Matterhorn štandardnou cestou Severovýchodným hrebeňom alebo o niečo náročnejším Zmutským hrebeňom, ešte pokojne spia. Nie sú takí napätí a vzrušení ako my, veď poväčšine majú najatých skúsených horských vodcov, na ktorých spočíva všetka zodpovednosť. Neobyčajne zavčasu musíme naše žalúdky viac-menej prinútiť, aby prijali horúcu polievku, trochu masla a syra. Potom nasadzujeme helmy,

(1. POKRAČOVANIE)

KUCHAŘ—ZIBRIN

Podmanené ALPŤY

nakladáme si batohy a berieme čakany. Vonku je jasná mrazivá noc. Kdesi vysoko hviezdy objímajú štíhly štít.

Nech sa spýtate kohokoľvek, kto pozná Alpy, ktorý vrchol je najkrajší, dostanete rovnakú odpoveď — Matterhorn. Možno preto, že sa tak vzletne vypína sám, nikto mu nekonkuruje. Jeho snehové a ľadové polička sa pri pohľade zdola ligocú ako dráhozaky na vznešenej pyramide. Všetko v okolí ustupuje pred monumentálnou krásou tohto štítu. Ani výbojný ľadovec nepokúša sa vyšplhať po jeho severnej a východnej stene, také sú strmé. Ale človek sa musí odvážiť prekonať ťažkosti i nebezpečenstvo, aby sa stal hore vládcom tej ohromujúcej krásy.

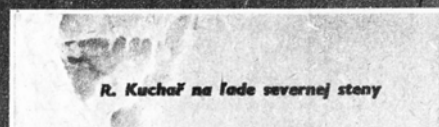
V tejto nočnej hodine je všetko vókol tajomné. Odbočujeme z chodníka do snehového poľa pod severnou stenou. Pri skromnom svite baterky spozorujeme ľadovcové trhliny vždy až v poslednej chvíli. Zdájú sa nám ako čarovné zakliate jaskyne. Tušíme, že sme už v strede základne steny, teraz už treba liezť. Po skobách vystupujeme päťmetrovú ľadovú stenou do snehového žľabu. Tam, priamo v útrobach steny, sa stráca nervozita a nepokoj z poloprebdenej noci. Mysleť sa už prestala zapodievať starosťami, všetko prestalo existovať, okrem nás, nekonečného mrazivého priestoru a skutočnosti, ktorou je Matterhorn. Už nie sme dvaja, spojilo nás lano, vzájomná dôvera a priateľstvo, máme spoločnú myšlienku a jediný cieľ. Čaro noci pomaly slabne, obrysy skál sú čoraz konkrétnejšie, sneh ustupuje nadvláde ľadu. Podchvíľou vyprskne spod čakaná iskra, sekáme plytké stupy, aby nohy dostali pod seba aspoň pár centimetrov rovnej plochy.

Nestúpame dlho, keď sa zrazu zjaví nad nami hradba skál. Niet inej cesty ako bokom po svahu, traverzom. Namáhavo križujeme ľadové rebro a žľaby, ale výšky nepribúda. Takmer po osemhodinovom lezení zisťujeme, že sme sa pustili ne-

správnym smerom. Do ústredného koryta, ktorým máme teraz liezť, mohli sme sa dostať po tvrdom snehu za tri hodiny. No na lamentovanie niet kedy. Treba sa rozhodnúť — vrátiť sa a zajtra začať znova alebo stráviť noc v stene? Prijemné počasie a dostatočná zásoba jedla nás povzbudzujú ďalej, dopredu. Po ľadových platniach lezieme ešte zo štyri hodiny, kým natrafíme na plošinku, kde by sa po dôkladnej úprave dalo ako-tak sedieť. Vytrvalo sekáme a vyrovnávame, aby sme si konečne mohli oddýchnuť. A keď sa nám podarí roztopiť kúsok ľadu a uvariť čaj, hneď sa nám situácia vidí nádejnejšia. Je to čudný bivouak, nad hlavou vyperličkované obloha, nohy visia nad priepasťou, avšak odpočívame. Zavše sa nás dotkne spánok, no nemôžeme sa mu poddať, lebo stuhnuté nohy potrebujú pohyb. A tak si noc krátime najprijemnejším spôsobom — varením.

Uzimení, nevyspatí púšťame sa zárdky do ďalšieho boja s ťažkými platňami. Ľadovec sa pod nami stráca, cítime, že sa otepilo. Už sme si privykli na časté padanie kameňov, naša pozornosť je upretá len na žľab, ktorý sa vysoko nad nami stráca v previsoch. Tieto musíme obísť a potom sa dostávame zo žľabu na rebro a z neho na firnové polička, kde už netreba sekať stupy. Pomaly, ale iste, sa vyprostujeme zo zajatia steny a v ústrety nám prichádza slnko. Ani si neuvedomujeme, že už je neskoré popoludnie. Konečne o šiestej stojíme na Talianskom vrchole. Podľa kríža a Panny Márie sme hneď poznali, že je taliansky. Náš boj sa skončil. Blahoželáme si a všetkými zmyslami vnímame úchvatné obrazy tmavých dolín a štítov v červenkastom šere. Sledíme po Eigeri a hoc je v tejto scenérii sotva badateľný, poznávame ho. On je našou nespĺnenou túžbou, musíme sa s ním stretnúť, musíme ho pokoriť.

(Pokračovanie)

R. Kuchař na ľade severnej steny

Snímky: Z. Zibrin